

Unix Flow

Met een reuzenkatapult teruggeschoten in de tijd. Onlangs mocht ik de aftrap doen voor het jaarcongres van de *Nederlandse Unix User Group*. Een emotioneel beladen gelegenheid, want bijna 20 jaar geleden begon ik mijn carrière als spreker bij precies zo'n zelfde evenement. Congrescentrum de Reehorst had nog steeds die uitstraling van net iets teveel bakstenen tegen een achtergrond van ruisend gebladerte. Ook het publiek was voor geen steek veranderd. Wie zich weer eens opgejaagd voelt door de hectiek van de hedendaagse IT, strijkt gewoon voor een dagje neer in Ede; *verdomd, het gaat allemaal nog niet zo hard*. Veel politiek correcte jasjes, T-shirts en afgetrapte spezkolen in de beste traditie van Jan Marijnissen. En vooral ook de brillettjes en baarden die nog altijd rotsvast de *street credibility* bepalen in de Unix-wereld.

Toentertijd, in dat verre verleden, behandelde ik in mijn voordracht de *KornShell*: een *nerdy* scriptingtaal die net was ontwikkeld door collega David Korn van AT&T's Bell Laboratories. Met *KornShell* kon je nog meer instellen, aanpassen en met elkaar verbinden dan op dat moment al rond Unix gebruikelijk was. Ik behandelde een aantal geavanceerde mogelijkheden, stuk voor stuk triomfen van het menselijke brein. Niet dat ook maar iemand een idee had welke gebruiker daar op zat te wachten, maar dat vond het publiek ook toen al weinig spannend.

Na afloop applaudisseerden enkele toehoorders. Gesterkt ging ik verder met mijn carrière, die zich in de loop van de jaren regelmatig op grote afstand van Unix afspeelde. Wel merkte ik dat David Korn steeds populairder werd. Kortgeleden nog zag ik drommen jongelui met zwarte Korn T-shirts op weg naar een blijkbaar uitverkocht optreden van hem in Ahoy. Maar dit even terzijde.

Uiteindelijk was ik toch stomverbaasd toen ik er achter kwam hoe weinig er is veranderd. Na al die tijd weer terug in Ede, raakte ik snel in gesprek met een voormalige collega. Begonnen als een contactgestoorde hater van opdrachtgevers en gebruikers, had hij zich gaandeweg ontwikkeld tot een wijd en zijd gerespecteerde Unix-guru. Nu kon je gewoon met hem praten zonder dat hij razend kwaad werd. Op zich een enorme evolutie.

Maar verder was alles nog ongeveer hetzelfde.

'Er zijn tegenwoordig wel veel meer grafische tools' verklaarde hij 'maar net als veel anderen werk ik nog altijd bij voorkeur vanuit de prompt'. Hij bleek zich daarbij nog steeds volop te laten bedienen door de *KornShell*, in een werkwijze die bijna synoniem is met Unix: je pakt een paar utilities, koppelt ze aan elkaar via de '|', stelt wat parameters in en je filtert nog eens wat. Met *KornShell* schrijf je de scriptjes om dat geheel definitief te gieten tot zo'n typerende, bijna pulserende *Unix Flow*.

Als je er zo over nadenkt, zijn de ontwerpprincipes achter Unix misschien wel actueler dan ooit. Webservices brengen ons in de richting van servicegeoriënteerde systemen. We gebruiken het tekstgeoriënteerde XML om services met elkaar te laten communiceren en definiëren standaards als BPEL om complete ketens van samenwerkende services te orchestreren. Grafische modelleertools moeten helpen bij het aan elkaar smeden van al dat fraais. Voordat we hals-overkop aan het ontwerpen slaan, is het dan misschien nog niet zo'n gek idee om inspiratie op te doen bij de fundamenten van het meest elegante softwaresysteem ter wereld. Met of zonder spezkolen onder onze schoenen.

De Unix-wereld staat overigens ook verre van stil. De conferentie stond dit jaar in het teken van Open Source. En mijn voormalige collega zag grootscheepse veranderingen op til door de nu écht onafwendbare globalisering. Zelf al jaren getrouwd met een Thaise en uitstekend bekend met de ontwikkelingen in het Oosten, vroeg hij zich alleen nog maar af welke Aziatische dialecten we hier precies spreken in de toekomst. Lijkt me interessant. Kunnen we vast evalueren over 20 jaar. In Ede.